

9. ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1961-1962

Τὴν 22^{αν} Δεκεμβρίου 1961 ἐξεμέτρησε τὸ ζῆν ὁ ἐντεταλμένος ὑφηγη-
τῆς Κωνσταντῖνος Δημητρόπουλος, διατελέσας Ὑφηγητῆς τῆς Φιλοσοφίας
ἀπὸ τῆς 12^{ης} Σεπτεμβρίου 1950.

Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Φιλοσοφίας κ. Ἰω. Θεοδωρακόπουλος ἐξε-
λέγη Πρόεδρος τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν διὰ τὸ ἔτος 1963.

Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Γλωσσολογίας κ. Γεώργιος Κουρμούλης
ἐξελέγη Ἀντιπρόεδρος διὰ τὸ πανεπιστημιακὸν ἔτος 1962-1963.

Ὁ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας κ. Διονύσιος Ζακυ-
θηνὸς ἐξελέγη Πρόεδρος τῆς Παντείου Ἀνωτάτης Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν διὰ τὸ ἔτος 1962-1963.

Κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς διὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1962-
1963 ἐξελέγη ὁ τακτικὸς καθηγητῆς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ.
Στυλιανὸς Κορρές.

Διωρίσθησαν τακτικοὶ καθηγηταὶ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς οἱ κ.κ.
Γεώργιος Κόλλιας, τῆς Ἱστορίας τῶν Μέσων καὶ Νεωτέρων Χρόνων, Πανα-
γιώτης Πατριαρχέας, τῆς Ἱστορίας τῆς Φιλοσοφίας καὶ Κωνσταντῖνος Με-
ρεντίτης, τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας.

Κατὰ τὴν ἐπίσημον τελετὴν ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς 25^{ης} Μαρτίου ὁ καθη-
γητῆς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Θησεὺς Τζαννειᾶτος ἐξεφώνη-
σεν ἐν τῇ Μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν πανηγυρι-
κὸν τῆς ἡμέρας μὲ θέμα: « Ἡ πολιτικὴ ἔνωσις τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων
καὶ ὁ Ἰσοκράτης ».

Ὑπὸ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ὠρίσθησαν ἀντιπρόσωποι αὐτῆς εἰς τὰ
κατωτέρω συνέδρια οἱ καθηγηταί: Ἰωάννης Θεοδωρακόπουλος, εἰς τὰ συνέ-
δρια Κοινωνιολογίας ἐν Οὐάσιγκτων (2-8 Σεπτεμβρίου 1962), Φιλοσοφίας
ἐν Πακιστᾶν (2-5 Ἰανουαρίου 1962), Φιλοσοφίας ἐν Μεξικῷ (17-24
Σεπτεμβρίου 1962), Σπυρίδων Μαρινᾶτος, εἰς τὸ συνέδριον Ἐπιγραφικῆς

ἐν Βιέννῃ (Σεπτέμβριος 1962), Ἀπόστολος Δασκαλάκης, εἰς τὸ συνέδριον Ναπολεοντείων Σπουδῶν ἐν Ἑλβᾶ (3 - 7 Μαΐου 1962), Διονύσιος Ζακυθηνός, εἰς τὸ συνέδριον Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν Ραβέννα (Σεπτέμβριος 1962), Ἰωάννης Παπασταύρου, εἰς τὸ συνέδριον Ἐπιγραφικῆς ἐν Βιέννῃ (Σεπτέμβριος 1962), Γεώργιος Ζώρας, εἰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου (1 - 30 Αὐγούστου 1962), Γεώργιος Κουρμούλης, εἰς τὸ συνέδριον Ἐπιγραφικῆς ἐν Βιέννῃ (Σεπτέμβριος 1962), Νικόλαος Τωμαδάκης, εἰς πνευματικὰς ἐκδηλώσεις τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου (1 - 30 Αὐγούστου 1962), Νικόλαος Κοντολέων, εἰς τὰ συνέδρια Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν Ραβέννα (Σεπτέμβριος 1962), καὶ Ἐπιγραφικῆς ἐν Βιέννῃ (Σεπτέμβριος 1962), Κωνσταντῖνος Σπετσιέρης, εἰς τὸ συνέδριον Φιλοσοφίας ἐν Μεξικῷ (17 - 24 Σεπτεμβρίου 1962), καὶ Κοινωνιολογίας ἐν Οὐάσιγκτων (2 - 8 Σεπτεμβρίου 1962).

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 14ης Ἰουνίου 1962 ἀπεφάσισε νὰ ἀνακηρύξη ἐπιτίμους διδάκτορας τοὺς κ.κ. Homer A. Thomson, Louis Robert, Erich Burck, Hans Diller, Karl W. Blegen καὶ Hans Herter.

Εἰς τὸ ἐν Ἀχρίδι συνεληθὸν ἀπὸ 10ης - 16ης Σεπτεμβρίου 1961 ἸΓ' Διεθνὲς Συνέδριον Βυζαντινῶν Σπουδῶν, τὴν Φιλοσοφικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν ἀντεπροσώπευσαν οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Διον. Ζακυθηνός, Γεώργ. Ζώρας καὶ Θ. Τζαννετάτος, ὡς καὶ ὁ ὑφηγητὴς κ. Γεώργ. Σπυριδάκης. Κατὰ τὸ ὡς ἄνω συνέδριον ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ γενικὴ γραμματεία τῆς Διεθνοῦς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν μεταφερθῆ εἰς Ἀθήνας, ἐξελέγη δὲ γενικὸς γραμματεὺς ὁ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Ἀθηνῶν τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Βυζαντινῆς Ἱστορίας κ. Διον. Ζακυθηνός.

Εἰς τὴν σειρὰν τῶν προσκλήσεων ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ὁ καθ. κ. Σπ. Μαρινᾶτος προσεκλήθη ταυτοχρόνως ὑπὸ τῶν Βελγικῶν Πανεπιστημίων καὶ ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Κιέλου. Συγχρόνως προσεκλήθη καὶ ὑπὸ τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Γερμανικοῦ Κράτους (Βερολῖνον), ὡς ἐπίσημος ρήτωρ τῆς ἡμέρας Βίνκελμανν, ὅπως ὁμιλήσῃ κατὰ τὴν ἐπέτειον ταύτην (9 Δεκεμβρίου). Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βιέννης ἐζήτησεν ἐν μάθημα διὰ τὴν 14ην Δεκεμβρίου καὶ ἡ Ἀκαδημία τῆς αὐτῆς πόλεως ὠραιοὶαν ὁμιλίαν διὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίαν τῆς ὀλομελείας αὐτῆς τὴν 15ην Δεκεμβρίου. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς μεταβάσεώς του εἰς Γερμανίαν, ὁ κ. Μαρινᾶτος συνεδύασε καὶ τὰς ἡμερομηνίας δύο δημοσίων ὁμιλιῶν, αἵτινες εἶχον ζητηθῆ ἀπὸ τοῦ προηγουμένου ἔτους. Ἡ μία εἶχε ζητηθῆ ὑπὸ τῆς πόλεως Hameln (Βεστφαλία), ἣτις διατηρεῖ ἐκ μακρᾶς παραδόσεως σπουδαίαν πνευματικὴν κίνησιν καὶ σπουδαίαν αἴθουσαν δύο χιλιάδων ἀκροατῶν.

Ἡ δευτέρα ὁμιλία εἶχε ζητηθῆ ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ πνευματικοῦ σωματείου URANIA τοῦ Βερολίνου καὶ ἐδόθη ὡσαύτως ἐνώπιον δύο χιλιάδων ἀκροατῶν. Αἱ ἐν λόγῳ δημόσιαι ὁμιλίας ζητοῦνται κυρίως ἀπὸ τοὺς συγγραφεῖς νέων βιβλίων, ἐν προκειμένῳ δὲ ἐζητήθησαν κατόπιν τῆς Γερμανικῆς (πρωτοτύπου) ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου τοῦ κ. Σπ. Μαρινάτου *Kreta und das Mykenische Hellas* (Μόναχον, 1959).

Ἡ σειρά καὶ οἱ τίτλοι τῶν ὁμιλιῶν ἔχουν ὡς ἑξῆς: 21 Νοεμ. 1961. Hameln: Die Entdeckungen in Nestors Heimat Pylos. 23 Νοεμ., Κίελον: Totenkult hellenischer Zeit in mykenischen Gräbern (Inst. f. kl. Altertumskunde). 24 Νοεμ., Κίελον, δημοσίᾳ: Ergebnisse neuesten griechischen Ausgrabungen. 27 Νοεμ., Βρυξέλλαι, δημοσίᾳ: Tombeaux de rois à Pylos. 29 Νοεμ., Βρυξέλλαι, μάθημα: La tradition d'Homère et le culte des morts. 2 Δεκεμ., Βρυξέλλαι, μάθημα: Les neufs districts des tablettes de Pylos: 28 Νοεμ., Λουβαίν, δημοσίᾳ: Pylos et Homère. 30 Νοεμ., Λουβαίν, μάθημα: Le culte dans les grottes Créto-Mycénienes. 1 Δεκεμ., Λουβαίν, μάθημα: La distribution des tombeaux à coupole et les problèmes qu'ils nous imposent. 4 Δεκεμ., Λιέγη, δημοσίᾳ: Trésors d'art Mycénienne provenant des fouilles Grecques à Pylos. 5 Δεκεμ., Λιέγη, μάθημα: Contributions au problème des relations internationales à l'époque Mycénienne. 5 Δεκεμ., Λιέγη, μάθημα βραδυνόν: Culte dans les tombeaux. 9 Δεκεμ., Δυτ. Βερολίνον. Ἐπίσημος ὁμιλία τῆς ἡμέρας: Winckelmann, Archæologische Gesellschaft, Berlin: Die Wanderung des Zeus. 11 Δεκεμ., Urania, Berlin, δημοσίᾳ: Kreta und das wieder erstehende Pylos. 14 Δεκεμ., Πανεπιστήμιον Βιέννης, μάθημα: Vom Totenkult und Herçenkult innerhalb mykenischer kammer und Tholosgräber in Pylos. 15 Δεκεμ., Ἀκαδημία Βιέννης, τελευταία συνεδρία ὀλομελείας τοῦ ἔτους. Ἀνακοίνωσις: Die messenischen Grabungen und das Problem des Homerischen Pylos. Ἡ ὁμιλία αὕτη ἐδημοσιεύθη ἤδη ὡς Vorbericht ἐν Anzeiger der phil.-hist. klasse der Österreichischen Akademie der Wissenschaften 1961, Nr. 25 (σελ. 235 - 248).

Τὰ Πανεπιστήμια Βρυξελλῶν καὶ Λιέγης ἀπένειμαν τὰ μετάλλια αὐτῶν εἰς τὸν κ. Μαρινᾶτον μετὰ τὸ πέρας τῶν ὁμιλιῶν του, εἰς ἕκαστον ἐκ τῶν δύο τούτων πνευματικῶν κέντρων. Ἡ Ἀκαδημία τῆς Βιέννης, ἧς ὁ κ. Μαρινᾶτος ἦτο ἀπὸ ἐτῶν ἀντεπιστέλλον μέλος, ἀνήγγειλε κατὰ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς συνεδρίαν τῆς 26ης Μαΐου 1962 ὅτι ἐξέλεξε τοῦτον ὡς ἐπίτιμον μέλος τῆς τάξεως τῶν Φιλολογικῶν καὶ Ἱστορικῶν ἐπιστημῶν.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης, κατόπιν προσκλήσεως, μετέβη κατὰ Νοέμβριον 1961 εἰς Ἴσπα-

νίαν, ὅπου ἔδωσε διαλέξεις εἰς τὰ Πανεπιστήμια Μαδρίτης καὶ Βαρκελώνης. Κατὰ Μάϊον 1962, κατόπιν ἐπισήμου προσκλήσεως τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως, παρέμεινεν ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας εἰς Γαλλίαν, ἔδωσε δὲ διαλέξεις εἰς τὰ Πανεπιστήμια Παρισίων, Νανσύ καὶ Στρασβούργου.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος τοῦ κατὰ Σεπτέμβριον 1961 ἐν Γκόσλαρ τῆς Γερμανίας συνελθόντος πρώτου ἐπιστημονικοῦ συνεδρίου Ἱστορικῆς Γεωγραφίας, τοῦ ὁποίου ἐξελέγη ἀντιπρόεδρος, ὡς καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς πολιτικο - γεωγραφικῶν θεμάτων τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης.

Ὁ καθηγητὴς κ. Ἀπόστολος Δασκαλάκης μετέσχεν ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος τῆς κατὰ Μάϊον 1962 συνελθούσης ἐν Στρασβούργῳ προπαρασκευαστικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῶν ὑπουργῶν παιδείας τῶν Εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἐξελέγη δὲ εἰσηγητὴς ἐπὶ τοῦ θέματος « Ἡ θέσις τῶν ἀνθρωπιστικῶν σπουδῶν εἰς τὴν σύγχρονον ἐκπαίδευσιν ».

Οἱ καθηγηταὶ Ἀπόστολος Δασκαλάκης καὶ Διονύσιος Ζακυθινός, ὡς ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐθνικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὴν Οὐνέσκο, ἐκλήθησαν εἰς Σινάϊαν τῆς Ρουμανίας, ὅπου ἀπὸ 8ης μέχρι 19ης Ἰουλίου συνεκροτήθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Οὐνέσκο σύνοδος πρὸς μελέτην τῶν θεμάτων: « Ἐνότης καὶ διαφοραὶ τῶν Βαλκανικῶν πολιτισμῶν » καὶ « Ὁ Βαλκανικὸς κόσμος ὡς μεσάζων μεταξὺ Ἀνατολῆς καὶ Δύσεως ».

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας κ. Ἰωάννης Παπασταύρου ἐξελέγη ἀντεπιστέλλον μέλος τοῦ ἐν Βιέννῃ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ὁ κ. Ἰωάννης Παπασταύρου ὡς κοσμήτωρ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς ἀντεπροσώπευσεν τὴν σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰς τὰς ἐορτὰς τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 150 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς του, προσφωνήσας καταλλήλως τὴν ἐορταστικὴν συγκέντρωσιν, παρόντος τοῦ προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Ἀρχιεπισκόπου κ. Μακαρίου.

Κατὰ τὸ ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1960-1961, ὁ τακτικὸς καθηγητὴς τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐδίδαξε κανονικῶς καὶ ἐν τῇ τακτικῇ ἔδρῳ τῆς Νεοελληνικῆς Γλώσσης καὶ Φιλολογίας τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ρώμης, βοηθούμενος ὑπὸ τῶν διδασκάλων (λεκτῶρων) κ. Ἰωάννου Κουρούνη καὶ Ἀλκ. Πρωΐου. Ὁ κ. Γ. Ζώρας ἐκλήθη νὰ διδάξῃ καὶ ἐν τῇ Σχολῇ εἰδικεύσεως εἰς τὰς Νεωτέρας Φιλολογίας τοῦ αὐτοῦ Πανεπιστημίου.

Συμπληρωθείσης, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Βιβλιοθήκης Ξένων Φιλολογιῶν καθηγητοῦ κ. Γεωργίου Θ. Ζώρα, τῆς καταγραφῆς τῶν βιβλίων καὶ τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς τὴν νέαν ἔδραν αὐτῶν, ἐλειτούργησαν κανονικῶς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ Βιβλιοθήκαι Ἀγγλικῆς, Γαλλικῆς καὶ Ἰταλικῆς Φιλολογίας.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Μεσαιωνικῆς καὶ Νεωτέρας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Γεώργιος Θ. Ζώρας ἐκλήθη ὅπως μετάσχη τῶν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Giovanni Pascoli ὀργανουμένων ἐθνικῶν ἐκδηλώσεων ἐν Ἰταλίᾳ. Ὁ κ. Γ. Ζώρας παρεκλήθη ὅπως ἀναλάβῃ βασικὴν εἰσήγησιν κατὰ τὸ σχετικὸν συνέδριον.

Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἑλληνικῆς Φιλολογίας κ. Κωνστ. Βουρβέρης, πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνθρωπιστικῆς Ἐταιρείας, ὠργάνωσε σειρὰν διαλέξεων καὶ μαθημάτων εἰς Ἡπειρον καὶ Κέρκυραν, ἀπὸ 18-31 Μαΐου 1962, διὰ κλιμακίου ὁμιλητῶν, ἀποτελεσθέντος ἐκ τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ.κ. Καίσι. Ἀλεξοπούλου τῆς Φυσικῆς καὶ Κωνστ. Βουρβέρη τῆς Ἀρχ. Ἑλλ. Φιλολογίας καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Παναγ. Χρήστου. Κατὰ τὴν λαοπαιδευτικὴν ταύτην περιοδείαν, τὴν ἕκτην κατὰ σειράν, τῆς Ἑλληνικῆς Ἀνθρωπιστικῆς Ἐταιρείας, ἐδόθησαν 40 ὁμίλια καὶ μαθήματα εἰς τὸ Κοινὸν καὶ τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς μέσης καὶ στοιχειώδους ἐκπαίδευσως τῶν πόλεων Ἀρτης, Πρεβέζης, Ἰωαννίνων, Μετσόβου, Πωγωνιανῆς, Κονίτσης, Παραμυθίας, Ἠγουμενίτσης, Φιλιατῶν, Πάργας καὶ Κερκύρας.

Ἡ πανεπιστημιακὴ σύγκλητος ἀπεφάσισεν ὅπως κατὰ τὴν περίοδον τῶν θερινῶν διακοπῶν ὁ καθηγητὴς τῆς Γλωσσολογίας κ. Γ. Κουρμούλης μεταβῆ εἰς τὴν Κύπρον ἵνα κάμῃ σειρὰν διαλέξεων, ταυτοχρόνως δὲ παράσχη τὴν συμβολὴν αὐτοῦ διὰ τὴν ἴδρυσιν κέντρου ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν εἰς τὴν μεγαλόνησον.

Ἡ διευθύντρια τοῦ ἐν Βενετίᾳ Ἑλληνικοῦ Ἰνστιτούτου Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Σπουδῶν Δις Σοφία Ἀντωνιάδου ὁμίλησε τὴν 9ῃν Νοεμβρίου 1962 ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ μὲ θέμα : « Περὶ τῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν σπουδῶν ἐν Βενετίᾳ ».

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Birmingham G. Thomson ὁμίλησε τὴν 16ῃν Νοεμβρίου 1961 πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μὲ θέμα : « Περὶ τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀρχαίας καὶ νέας ».

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἰσλανδίας κ. St. Thorsteinsson ἔκαμε δύο ὁμιλίας ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ, τὴν μὲν πρώτην τὴν 15^{ην} Φεβρουαρίου 1962 μὲ θέμα: « Τί εἶναι ἡ Ἰσλανδία (μετὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων) », τὴν δὲ δευτέραν τὴν 16^{ην} Φεβρουαρίου μὲ θέμα: « Ἡ ἑλληνικὴ ἐπίδρασις ἐπὶ τῆς Ἰσλανδίας ».

Ὁ καθηγητὴς κ. J. A. Angelloz ὁμίλησε τὴν 16^{ην} Μαρτίου 1962 πρὸς τοὺς φοιτητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς μὲ θέμα: « Un poète européen de langue allemande: Reiner Maria Rilke ».

Ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Πράγας καὶ διευθυντὴς τοῦ περιοδικοῦ « Byzantinoslavica » κ. A. Dostal ὁμίλησεν ἐν τῇ Φιλοσοφικῇ Σχολῇ τὴν 5^{ην} Ἀπριλίου 1962 μὲ θέμα: « Αἱ βυζαντιναὶ σπουδαὶ καὶ ἔρευνα ἐν Τσεχοσλοβακίᾳ ».

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, ὁ καθηγητὴς κ. John Chadwick ἔκαμε δύο διαλέξεις, τὴν μὲν πρώτην ἐν τῇ Μεγάλῃ αἴθουσῃ τῶν τελετῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τὴν 24^{ην} Μαΐου 1962, μὲ θέμα: « Ἡ πρώτη ἑλληνικὴ γραφή », τὴν δὲ δευτέραν ἐν τῇ Μικρᾷ αἴθουσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, τὴν 25^{ην} Μαΐου 1962, μὲ θέμα: « Ἡ γέννησις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ».

Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ ἀπεφάσισε τὸν διορισμὸν διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος 1962-1963 τῶν κάτωθι ἐκτάκτων βοηθῶν: Σοφίας Λιανοπούλου, τοῦ Σπουδαστηρίου Κλασσικῆς Φιλολογίας, Μαρίας Παντελίδου, τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Σπουδαστηρίου, Παναγιώτου Κυριακοπούλου, τοῦ Σπουδαστηρίου Βυζαντινῆς καὶ Νεοελληνικῆς Φιλολογίας, Εὐτυχίας Κατσαντώνη, τοῦ Σπουδαστηρίου Γλωσσολογίας, Εἰρήνης Πάρδαλη, τοῦ Ἱστορικοῦ Σπουδαστηρίου, Ἀντωνίας Σοφικίτου, τῆς Βιβλιοθήκης Ξένων Φιλολογιῶν, Ἀγγελικῆς Μαλικούτη, τοῦ Φιλοσοφικοῦ Σπουδαστηρίου, Ἀγνῆς Βασιλοπούλου, τῆς Βυζαντινῆς Φιλολογίας, Ἐλευθερίας Τζίτζη, τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας.

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1961-1962, παρετέθη τὴν 25^{ην} Μαΐου 1962 ἐπίσημον γεῦμα εἰς τὸ ἐστιατόριον « Πάνθεον » πρὸς τοὺς τακτικοὺς καθηγητὰς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς καὶ τὰς συζύγους αὐτῶν, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν καὶ ὁ Ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀγγλίας, ὁ Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, οἱ διευθυνταὶ τῶν ξένων Ἀρχαιολογικῶν Σχολῶν καὶ ὁ Ἀγγλος καθηγητὴς κ. John Chadwick, φιλοξενούμενος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς.

Ἐπὶ τῇ λήξει τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους ὠργανώθησαν εἰς τιμὴν τῶν τελειοφοίτων τροφίμων τῆς Σχολῆς αἱ κάτωθι ἐπιστημονικαὶ ἐκδρομαί: διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ φιλολογικοῦ τμήματος, ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Ν. Τωμαδάκη καὶ Θ. Τζαννετάτου καὶ τῶν ὑφηγητῶν κ.κ. Κ. Ἡλιοπούλου καὶ Γ. Σπυριδάκη, εἰς Μυκῆνας, Σπάρτην, Μυστράν καὶ Ἐπίδαυρον (22-25 Ἰουνίου), διὰ τοὺς φοιτητὰς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ καὶ ἱστορικοῦ τμήματος, ὑπὸ μὲν τὴν ἡγεσίαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Σπ. Μαρινάτου, Δ. Ζακυθινοῦ, Ἰω. Παπασταύρου, Γ. Ζώρα, Γ. Κουρμούλη, Στ. Κορρέ, Ν. Κοντολέοντος, Γ. Κόλλια καὶ Κ. Μερεντίτη, εἰς Μύκονον, Δῆλον, Σαντορίνην (22-25 Ἰουνίου), ὑπὸ δὲ τὴν ἡγεσίαν τῶν καθηγητῶν κ.κ. Σπ. Μαρινάτου καὶ Ἰω. Παπασταύρου, εἰς Πύλον, Ἄργος, Μυκῆνας, Ἐπίδαυρον (6-8 Ἰουλίου).